

بسم الله الرحمن الرحيم

د حزب التحرير، اسلام ته يې د دعوت، خلافت او منهج په اړه يې پوه شئ!

د ۲۰۲۳م کال د مې په ۱۰ مه بېلابېلو رسنيو راپورونه ورکړي چې د هند په دوو ښارونو؛ بهوپال او حيدرآباد کې شاوخوا ۱۶ مسلمانان نيول شوي. په دغو راپورونو کې پر حزب التحرير تور پورې شوی او يو «ترهگر» سازمان ياد شوی چې د هند پر وړاندې د جگړې نيت لري. په راپورونو کې د ځينو «بهرنيو» استخباراتي ادارو په گډون، بېلابېلې استخباراتي ادارې د «نامعلومو» سرچينو په توگه ماخذ نيول شوي. له نيول شوو کسانو سره د حزب التحرير له لوري چاپ شوي کتابونه د تورونو اساس بلل شوي. له هغه وخت راهيسې په انلاين ډول بېلابېل تورونه خپرېږي؛ ځينې يې دغه ۱۶ نيول شوي مسلمانان په تاميل ناډو ايالت کې د حزب التحرير د غړو له هغې قضیې سره تړي چې اوس روانه ده. ان ځينو مشهورو هندي رسنيو؛ لکه India Today او Economic Times هم هغه اصول تر پښو لاندې کړل چې پر خپلو وېبپاڼو يې دغه ډول راپورونه خپاره کړي. دوی پرته له دې چې د حزب التحرير په اړه لومړني حقيقتونه وگوري، ورکړل شوی «روايت» يې خپور کړ. دلته غواړو د خلافت او حزب التحرير لنډه پيژندنه وړاندې کړو. حزب التحرير يو سياسي حزب دی چې رسول الله صلی عليه وسلم يې د خپل کار الگو گرځولی او د هغه پر منهج په اسلامي نړۍ کې د خلافت د بيا تاسيسولو لپاره کار کوي.

خلافت: خلافت د حکومتولۍ نظام يا سيستم کوم ناپېژانده سيستم نه دی چې نړۍ يا د هند خلک ورسره اشنا نه وي. د حکومتولۍ دغه سيستم خو پېړۍ پر هند واکمن و او د دغه سيستم تر واکمنۍ لاندې هند خپله زرينه دوره پيل کړه. دغه اسلامي نظام د هند امنيت، خونديتوب او سوکالي ډاډمنه کړه؛ دغه وخت هند د نړۍ د خوراكي توکو ټوکرۍ بلل کېده. هند د نړۍ د ټول توليد ۲۵ سلنه برخه توليدوله. خلافت په اسلام کې د حکومتولۍ نظام دی چې اساس يې پخپله رسول الله صلی الله عليه وسلم په مدينه منوره کې کېښود. رسول الله صلی عليه وسلم د دغه دولت مشري کړې او تر ده وروسته يې دوام موندلی. په دغه سيستم کې خليفه د ټولو هغو سيمو د مشرۍ لپاره ټاکل شوی کس دی، چې د خلافت قلمرو گڼل کېږي؛ په دغه قلمرو کې هم مسلمانان شاملېږي او هم ذمي. خليفه دا واک لري چې (کله په واک کې وي) خپل وزيران، قاضيان او همدارنگه د بېلابېلو اداري څانگو يا رياستونو مشران وټاکي او دوی په يادو چارو کې د خليفه استازيتوب کوي. خليفه د سلا مشورې لپاره يو مجلس ټاکلی شي چې د شورا (دامت مجلس) ورته وايي. په اسلامي نظام کې پر مسلمانانو د شريعت د پلي کولو عمومي مسوليت په ټوليز ډول د مسلمانانو له لوري د مسلمانانو خليفه ته د بيعت له لارې ورکول کېږي. خليفه مکلف دی چې شريعت (له قانون او حديث څخه اخيستل شوی قانون) پلي

کړي. شرعي احکام شخصي او عامه چارې تنظیموي. عامه چارې د حکومتولۍ، اقتصاد، ټولني او نړيوالو اړيکو مسلې تنظیموي. د شخصي چارو په تړاو؛ په دين او عبادت کې هېڅ جبر نشته او هغه شخصي چارې چې په حکومتولۍ، اقتصاد او ټولني پورې تړلې وي، له شرعي احکامو سره سمې تنظیمېږي.

د خلافت تاريخ: دا يو تاريخي ثابت شوی حقيقت دی چې د اسلامي نړۍ لپاره د حکومتولۍ د نظام په توګه خلافت د پيغمبر صلی عليه وسلم له وخت وروسته له مدينې څخه پيل او تر ۱۹۲۴ کال پورې يې دوام وکړ او په همدغه کال په ترکيه کې د مصطفی کمال لخوا رسماً له منځه يووړل شو. که په لنډه توګه ووايو؛ له لومړيو پنځو خليفه ګانو وروسته چې د رسول الله صلی عليه وسلم اصحاب وو، خلافت په نننۍ سوريه کې د امويانو، له هغه وروسته په ننني عراق او ايران کې د عباسيانو او ورپسې په نننۍ ترکيه کې د عثمانيانو لاس ته ولويد. تر واحد خليفه لاندې خلافت ته دوام ورکول د رسول الله صلی عليه وسلم په احاديثو کې په څرګند ډول ثابت دي او د دې کار نه ترسره کول د ټولو مسلمانانو د ګنہکاريدلو لامل کېږي. په تاريخ کې څو ځله د لنډ وخت لپاره د واحد خليفه د شتون په اړه بحثونه راپورته شوي او د راتلونکو نسلونو له لوري حل شوي دي. کله چې د ۱۹مې پېړۍ د صنعتي انقلاب په پايله کې اروپايي دولتونو استعماري پرمختګ پيل کړ؛ په افريقا او اسيا کې د خلافت د قلمرو اړوندې ځينې سيمې د دغو اشغالګرو دولتونو له لوري اشغال شوې، خو په ټوله کې خلافت - چې هغه وخت يې مرکز په ترکيه کې و- مقاومت کاوه. په ۱۹۱۴ کال کې د لومړۍ نړيوالې جګړې پر مهال خلافت له جرمني سره يو ځای شو چې د برتانيې او فرانسې پر وړاندې جګړه وکړي. په جګړه کې تر ماتې وروسته په خلافت پورې تړلې سيمې په بېلابېلو اداري واحدونو ووېشل شوې. دغه اداري واحدونه وروسته پر هغو ناکامو دولتونو بدل شول، چې نن ورځ په شمالي افريقا، منځني ختيځ او اسيا کې د بېلابېلو لويو اسلامي هيوادونو په نوم پېژندل کېږي. که هند ته ځانګړې اشاره وکړو؛ له ۱۹۱۸ (له لومړۍ نړيوالې جګړې وروسته) تر ۱۹۲۴ پورې د خلافت د پايښت په اړه ډاډ کم و؛ د هند په ګډون د ټولې نړۍ د مسلمانانو لويه اندېښنه دا وه چې خلافت څنګه وپايي. دغه وخت په هند کې د خلافت غوښتنې مشهور غورځنګ پيل شو؛ د دغه غورځنګ په پيلوونکو کې د علي ورونو (مولانا شوکت علي او محمد علي جوهر) پشان د مسلمانانو مشران وو چې ان نا مسلمانانو يې د خلافت غوښتنې د غږ ملاتړ کاوه. دا هغه وخت و چې مهاتما ګاندي د ۱۹۲۱ کال په جون کې په «ځوان هند» اونيزه کې ليکلي چې ان که په هند کې کوم مسلمان نه وي هم، بايد د ټولو احتمالي ګواښونو پر وړاندې د خلافت دفاع وشي. د استعمار د بې عدالتيو په له منځه وړلو کې د خلافت د رول په اړه د هغه نظر خورا څرګند و. په تېرو ۱۴۰۰ کلونو کې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې په ډېرو ژبو د خلافت او د هغه د شرعي احکامو په اړه پرېمانه کتابونه ليکل شوي چې په کتاب پلورنځيو او انټرنېټ کې د لاسرسي وړ دي. پر دې سربېره؛ لکه څنګه چې د الله سبحانه و تعالی قانون دی چې د حق او باطل ترمنځ مبارزه دوام لري؛ باطل لوری له پېړيو راهيسې خپلو ماشومانو ته درواغ تدریسوي او د انسانانو د ژوند په ښه کولو کې د اسلام د

حکومتولی ستر رول له پامه غورځوي. له بلې خوا با انصافه خلک هم شته چې دا يې درک کړې چې ټول بشر د اسلام او مسلمانانو پورې دی؛ ځکه چې د بشر په ژوند کې يې مثبت بدلون راوړی.

حزب التحرير: حزب التحرير هغه سياسي حزب دی چې په ۱۹۵۳ کال کې د جليل القدر عالم، سياسي مفکر او قاضي شيخ تقي الدين نبهاني له خوا جوړ شو. دغه حزب د پيغمبر صلی عليه وسلم د سيرت پر اساس په اسلامي هيوادونو کې د اسلام د حکومتولی د نظام (خلافت) د بيا تاسيس لپاره د عامه افکارو د رامنځته کولو لپاره کار کوي. په دغو هڅو او دعوت کې د معاصرو ستونزو د حل لپاره د اسلامي حل لارو وړاندې کول، سياسي فعاليت او په پای کې په اسلامي هيوادونو کې د سياسي بدلون د رامنځته کولو لپاره له وسلې پورته کولو پرته کار کول شامل دي. په هغو هيوادونو کې چې د مسلمانانو شمېر کم دی او لږکي گڼل کېږي؛ حزب د دغو مسلمانانو ټولنه هڅوي چې له اسلام څخه دفاع او د خپل اسلامي هويت ساتنه وکړي. په فعاليت کې يې له شرعي اړخه د معاصرو اقتصادي، ټولنيزو او د حکومتولی د ستونزو لپاره د اسلامي حل لارو څېړل، د هغو واکمنانو د بې عدالتيو پر وړاندې د ټولني د ټولو خلکو وینبول شامل دي، چې ډيری يې د استعماري دولتونو له ملاتړ څخه برخمن دي او نه پرېږدي چې په اسلامي نړۍ کې د مسلمانانو د سياسي احيا لپاره کار وشي. حزب په نړيواله کچه د خلکو راپورته کولو لپاره په خپله طريقه کې د خپل شرعي مکلفيت پر اساس له فکري وسيلو څخه کار اخلي. د سياسي بدلون د رامنځته کولو لپاره د افرادو يا ډلو لخوا هر ډول تاوتریخوالی د خپل غوره کړي منهج خلاف بولي. حزب د شرعي اصولو پر بنسټ خپل اساسي قانون مسوده خپره کړې او راتلونکي خلافت ته يې د سپارښتنې په توگه تيار او د لاسرسي وړ کړی. که هېوادونه د حزب پر وېبپاڼو او خپروونکو بنديزونه ونه لگوي، افکار او نظرونه يې عمومي او ټولو ته ښکاره دي او د هغه څه تر شا بل مخالف نظر نه لري چې عمومي يې خپروي. حزب د خپلو غړو لپاره شرط دا اېښی چې له حزب سره به کار کوي. حزب التحرير نن ورځ د ځينو نا اسلامي هېوادونو په گډون تر ۴۰ زياتو هېوادونو کې فعاليت کوي او له تاسيس راهيسې يې له خپل منهج څخه هېڅ ډول انحراف نه دی کړی.

اې خلکو! حزب التحرير هېڅکله خپلو خلکو ته درواغ نه وايي او موخه يې داده چې بشر د پانگوالی له غلامی او د خپلو اخلاقو له زوال (انحطاط) څخه د هغه اسلامي عدالت تر چتر لاندې وژغوري، چې هېڅکله پر خلکو ظلم نه کوي. دا کار د هغو پيغمبرانو او رسولانو په پيروي کوي چې مشري يې د کائناتو د سرور محمد صلی الله عليه وسلم پر غاړه ده او د خپل کار په بدل کې له خلکو د څه تمه نه لري. حزب التحرير د ظالمانو له بې عدالتی څخه نه وېرېږي او نه هم د ملامتونکو د ملامتی پروا ساتي. حزب التحرير پوهېږي چې غرب او د دوی غلامان هڅه کوي چې د هغه متمدن بدیل د لټون لپاره د خلکو مخه ونيسي چې نړۍ د حرص، گډوډۍ او سيکولر نژاد پرستی له منگولو څخه ژغوري. نو دغه شیطاني قوت غواړي چې د اسلام او حزب التحرير - چې د

اسلام حامل دی - حقیقت د خلکو له سترگو پټ کړي. دوی د اسلام او حزب د نوم بدولو کوشش کوي چې د نړۍ مظلوم خلک له هغه خیر څخه بې برخي کړي چې د حزب التحریر په لاسونو کې دی. له شک پرته هغه څه چې حزب التحریر یې لري، د بشر لپاره لوی خیر او د اوسني نړیوال نظم لپاره هغه متمدن بدیل دی، چې خلک د انسانانو په لاس جوړو شوو نظامونو په پایله کې رامنځته شوو مصیبتونو څخه ژغوري.

[هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ]

ژباړه: «هغه، هغه ذات دی چې خپل رسول یې له هدايت (قران) او حق دین سره لېږلی دی، ترڅو هغه پر ټولو دینونو برلاسی کړي، که څه هم پر مشرکانو دا کار سخت تمامیږي.» [توبه: ۳۳]

حزب التحریر - هند

۱۴۴۴ هـ.ق، د ذولحجې ۵مه

۲۰۲۳ م کال، جمعه، د جون ۲۳مه